

Der var til denne Behandling stillet følgende **Ændringsforslag**:

Af **W. Dinesen** og **Trier**:

Til § 1.

1) 1ste Stykke affattes saaledes:

„Den, der paa eller uden for dansk Søterritorium med Forsæt eller ved Mangel paa skyldig Aagtpaaivenhed foranlediger Brud paa eller Bestadigelse af et undersøist Telegraf- eller Telefonkabel, hvorved Forbindelsen helt eller delvis kan blive afbrudt eller forstyrret, er underkastet Strafsansvar, uden at dette affærer privat Søgmaal til Stadeserstatning.“

2) 2det Stykke 1ste Linie: „Denne Bestemmelse“ ændres til: „Bestemmelsen om Strafsansvar“.

Ændringsforslagene, Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3dje Behandling sattes til Forhandling under et.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Trier): De to Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (**W. Dinesen**) og mig selv, have kun en rent formel Betydning. Det første af dem er et Forsøg paa at gengive første Stykke af § 1 med ganske samme Indhold i formentlig bedre Form end Lovforslagets, og det andet Ændringsforslag er kun et Forsøg paa at fjerne en ret ustyldig Utydelighed, idet Ordene: „denne Bestemmelse“ maatte kunde pege tilbage paa Indholdet af den sidste Sætning i det foregaaende Stykke, medens det er det tidligere Indhold af Stykket, der er ment. Derfor er der foreslaaet, at Udtrykket „denne Bestemmelse“ ændres til: „Bestemmelsen om Straffansvar“. Jeg skal kun anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singerlev): Det ærede Medlem betegnede det første af de stillede Ændringsforslag slet og ret som en redaktionel Ændring, medens det andet skulde tydeliggøre Bestemmelsen i Paragraffen. Jeg skal sige, at med Hensyn til det andet Forslag kan der ingen Betænelighed være ved den foreslaaede Ændring. Det første nærer jeg derimod unægtelig nogen Betænelighed ved. Jeg miskenner slet ikke Bestræbelserne for at faa Sproget klarere og bedre, hvilket de Herrer her i Folketinget jo ønske i saa høj Grad

og i og for sig læser man jo lettere Bestemmelsen som den nu er foreslaaet, end man læser Bestemmelsen i den foreslaaede § 1. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at § 1 i den nuværende Affattelse er paa en ubetydelig Ændring nær, som ikke indbefatter nogen Realitet, og som blev indsat i Landsstinget, aldeles stemmende med den Affattelse, Lovforslaget fik af Regeringen, og som blev vedtaget af Folketinget og Landsstinget, sidste Gang Sagen var til Behandling, i Sæsonen 1884—85. Den lille Ændring, der er foresat, er i alt Fald kun en Forklaring, idet der er indsat Udtrykket: „Telegraf- eller Telefonkabel“, i Stedet for „Kabel“, hvilket jeg anser for aldeles uftadeligt. Paragraffen stemmer endvidere med Artikel 2 i den internationale Konvention, som siger:

„Forsætlig eller ved tilregnelig Aagtsomhed foranlediget Brud eller Bestadigelse af et undersøist Kabel, hvorved Telegrafforbindelsen helt eller delvis kunde blive afbrudt eller forstyrret, medfører Strafsansvar uanset det private Søgmaal til Stadeserstatnings Udredelse.“

Hvis det nu var saa sikkert, at her kun var Tale om en ren Redaktionsændring, saa vilde der ikke være Grund til at stille sig tvivlende over for Ændringsforslaget, skønt jeg mener, at det er rigtigere i en Lov som denne, hvor man har internationale Forhold for Øje, at benytte samme Form, som er benyttet tidligere, og som er brugt i Konventionen. Men jeg er ikke sikker paa, at der ikke ved den foreslaaede Ændring vil blive indført en Realitetsforandring. De Herrer maa ikke overse, at Ordene, saaledes som de findes i Lovforslaget og i Konventionen, ere mere omfattende end den Redaktion, de Herrer have givet. Det vil ses, at naar man beholder Redaktionen, som den er, er det Handlingen i og for sig, der bliver straffet. Der staar ikke noget om, hvor den vedkommende skal have været, som har begaaet det, man vil straffe. Naar man tager Ændringsforslaget som det er affattet, staar der, at „den, der paa eller uden for dansk Søterritorium“ o. s. v., og det er altsaa henført til Personen — det er noget, vi for Næsten kende i almindelige Straffeforhold —, men det kan være et Spørgsmaal, om den, der er uden for Søterritoriet, f. Eks. i Land, falder uden for Paragraffen. I og for sig kan det maatte siges, at det gør ikke noget, det bliver ogsaa Handlingen, der her straffes, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar man har den tidligere Affattelse og nu vedtager Ændringen, er jeg ikke sikker paa, at man indskrænker sig til at vedtage en Redaktionsændring. Jeg skal ikke